

# РЕШЕНИЕ

№ 4911

гр. София, 16.07.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков**

**ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева**

**Светлана Димитрова**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4265** по описа за **2013** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. Н. Т. от [населено място],[жк], бл № 323, вх."А", ап.№ 29, против решение № 33 от 06.03.2013 г., постановено по н.а.х.д.№ 11858/2012 г. от СРС, НО – 10-ти състав

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 422/04.06.2012 г., издадено от директора на СДВР, с което на Т. Н. Т. в качеството му на управител на [фирма] за нарушение на чл.27, ал.7 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/ са наложени десет глоби от по 200 лв. всяка на основание чл.45 ЗЧОД.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон Твърди се, че неправилно е определен субекта на административнонаказателната отговорност, тъй като адресат на задължението по чл.27, ал.7 от ЗЧОД не е управителя на дружеството.

Ответникът не се явява, не се представлява и не заявява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав приема, че обжалваното решение от 06.03.2013 г., постановено по н.а.х.д.№ 11858/2012 г. от СРС, НК – 10-ти състав АССГ е валидно и допустимо.

Разпоредбата на чл. 63, ал.1, изречение последно от ЗАНН предвижда, че решението на въззивната инстанция подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Съгласно чл.348, ал.1 от НПК присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо. Настоящият касационен състав намира, че е налице касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1, във вр. ал. 2 НПК за отмяна на оспореното въззивно решение. Въз основа на изяснената фактическа обстановка районният съдия е формирал правни изводи, които настоящият състав не споделя.

Частната охранителна дейност е дефинирана в чл.5 от ЗЧОД като лична охрана на физически лица; охрана на имуществото на физически или юридически лица; охрана на мероприятия; охрана на ценни пратки и товари и самоохрана на имущество на търговци или юридически лица. Кой може да извършва частна охранителна дейност е определено в чл.2, ал.2 от закона: търговци, регистрирани по реда на Търговския закон или по законодателството на държава - членка на Европейския съюз, на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш., които са получили лиценз по реда на този закон; търговци, регистрирани в държава - членка на Европейския съюз, в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Ш., които имат право да извършват такава дейност, съгласно законодателството на държавата, в която са установени, и удостоверят, че отговарят на изискванията на този закон, като охранителна дейност може да се извършва и от звена за самоохрана в структурите на търговци или юридически лица, които са получили лиценз по реда на този закон.

За да потвърди наказателното постановление, районният съд е приел, че касаторът в качеството на управител на търговско дружество на [фирма] е нарушил разпоредбата на чл.27, ал.7 от ЗЧОД.

Този извод на въззивната инстанция е неправилен.

Чл.27, ал.7 ЗЧОД предвижда, че лицата, извършващи дейност по чл. 5, съхраняват за срок три години след прекратяване на трудовото правоотношение и при поискване представят за проверка на компетентните органи документите по ал. 3 и 6. Тези алинеи 3 и 6 на чл.27 поставят изискване към желаещите да сключат трудови договори с лицата, извършващи дейност по чл.5 да представят подробно изброени документи. Както бе посочено по-горе лицата по чл.5, т.е. лицата осъществяващи охранителна дейност, са само търговци по смисъла на чл.1 от Търговския закон –

еднолични търговци или търговски дружества. В настоящия случай лицето по чл.5 се явява търговското дружество [фирма] Следователно субект на задължението по чл.27, ал.7 ЗЧОД е търговското дружество, а не управителят на същото. Неправилно районният съд е приел, че задълженото лице се явява касаторът в качеството му на управител на търговското дружество. Действително чл.24, ал.2 ЗАНН предвижда, че за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. По отношение на ръководителите, какъвто е жалбоподателят, законът предвижда допустителство и подбудителство, но съгласно чл.10 ЗАНН те са наказуеми само в случаите, предвидени в съответния закон или указ. В ЗЧОД такъв текст не е предвиден, поради което е неприложима разпоредбата на чл.24, ал.2 ЗАНН. От горното следва, че административното наказание следва да бъде наложено на търговеца, извършващ охранителна дейност, в случая [фирма], а не на неговия управител, както са приели административнонаказващият орган и районният съд. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, I-ви касационен състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 33 от 06.03.2013 г., постановено по н.а.х.д.№ 11858/2012 г. от СРС, НО – 10-ти състав и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 422/04.06.2012 г., издадено от директора на СДВР, с което на Т. Н. Т. в качеството му на управител на [фирма] за нарушение на чл.27, ал.7 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/ са наложени десет глоби от по 200 лв., всяка на основание чл.45 ЗЧОД.

Решението е окончателно

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: